

**Tomasics** Miklós horvát bánnal, aki szintén vasárnap érkezett Bécsbe.

Ma reggel a miniszterelnök meghallgatta **Vértessy** Géának, a király személye körüli minisztérium államtitkárának jelentését, fél-tíz órakor pedig a miniszterelnök és a kereskedelemügyi miniszter a Hofburgba hajtat-tak, ahol **Beöthy** László letette hivatali eskü-jét a király kezébe. Az ünnepies eskütételnél **Héderváry** Károly gróf miniszterelnökön ki-vül mint zászlós úr **Apponyi** Sándor gróf ki-rályi főkamarászmester segédkezett; az eskü-mintát **Révy** Ferenc dr. miniszteri tanácsos olvasta föl. Az eskütétel után a király **Beöthy** László kereskedelmi minisztert külön kihall-gatáson fogadta.

A miniszterelnök az eskütétel után **Aehrenthal** gróf külügyminiszternél tett látogatást s vele csaknem egy óra hosz-szat tanácskozott. Azután **Héderváry** gróf átöltözött s félegy órakor magánkihallgatáson jelent meg a király előtt. Az audienciáról, a mely körülbelül egy óra hosszat tartott, a félhivatalos **Budapesti Tudósító** a következőket jelenti:

— A miniszterelnök a múlt hét eseményei-ről tett ő felségének jelentést. A kihallgatás-nak kizárólag *tájékoztató* jellege volt. Az au-diencia után a miniszterelnök visszatért a ma-gyar házba, majd fiával, **Héderváry** Sándor gróffal együtt megebédelt.

**Beöthy** László kereskedelemügyi miniszter a délelőtt folyamán látogatást tett **Aehrenthal** gróf közös külügyminiszternél, **Burián** báró közös pénzügyminiszternél **Affenberg** lovag közös hadügyminiszternél és **Montecuccoli** gróf haditengerészeti parancsnoknál, azután **Plener** bárónál, a közös legfelsőbb számve-vőszék elnökénél, továbbá **Gautsch** báró osz-trák miniszterelnöknél és az osztrák kormány tagjainál.

A miniszterelnök és a kereskedelmi minisz-ter a délután öt órai vonattal tettek vissza Budapestre.

**Németek és franciák.** Párisból jelentik: A párisi angol kereskedelmi kamara vásár-napi bankettjén **Sámuel** főpostamester beszé-det mondott, amelyben tagadta, hogy Angol-ország bármikor is megnehezítette volna a német-francia marokkói tárgyalásokat és kijelenti, hogy az angol kormány minden-kor a kérdés őszinte, méltányos és gyors el-intézését óhajtotta.

**A képviselőház ülése.** Az obstrukció ma három névszerinti szavazással huzta ki az ülést. **Kabós** Ferenc elnök bejelentette, hogy **Görgei** László, a miskolci második kerület országgyűlési képviselője a múlt éjjel hirte-len elhunyt. Meleg megemlékezést szentelt neki s indítványára a Ház jegyzőkönyvben örökitette meg emlékét. Fölhatalmazta egy-uttal a Ház az elnököt, hogy a miskolci má-sodik kerületben a választás kiírása dolgá-ban intézkedhessék. Bemutatta ezután az el-nök **Csanádmegye**nek obstrukció-ellenes föl-iratát, melyre névszerinti szavazást kértek; a két másik bemutatott kérvényt az elnök javaslata értelmében intézte el a Ház. Ezután a mai napirendből végeztek három névszerin-ti szavazással. Az ülés két óra előtt végző-dött.

## A Szegedi Képzőművészeti Egyesület közgyűlése.

(Saját tudósítónktól.) Vasárnap délután folyt le a **Szegedi Képzőművészeti Egyesület** közgyűlése, mely bár szomorú állapotoknak volt a kifejezője, mindamellett reményt éb-resztő tényt jelent és valószínűleg kedvező fordulatot hoz a szegedi képzőművészet éle-tében.

Szomorú mult az az egy esztendő, amely-ről az igazgatóság jelentést tett, mert igazán elmondhatni, hogy a képzőművészeti egyesü-let ez alatt az egy esztendő alatt semmit, de semmit nem tett tulajdonképeni célja eléré-sében és az a jó néhány derék és tehetséges szegedi művész nem sok hasznát látta annak, hogy van Szegeden egy egyesület, amely tisztán és kizárólag azért alakult és az a ki-fejezett egyedüli célja, hogy őket művészi ambíciójukban és egzisztenciájukban gyámo-lítsa. Nem, — ennek a gyámolításnak igazán nem sok hasznát látták a mi jobb sorsra ér-deemes művészeink és nem csoda, ha ennek a szándékolt támogatásnak eredményeül a mi fiatal művészeink a szó szoros értelmében nyomorognak és csoda, hogy ezideig még mind el nem menekültek.

Nem okoljuk, de nem is okolhatjuk a sze-gedi képzőművészeti egyesületet ezért az aka-ratlan muasztásért, annál kevésbé, mert tud-juk, hogy a szándék és jóakarát meg volt a Képzőművészeti egyesületben és nem rajtuk mult, hogy nemes feladatuk teljesítésében egyesek terrorizmusa megakadályozta. Belső harc dúlt a képzőművészetek egyesülete igaz-gatóságának kebelében és érthető, hogy két küzdelmet ez az egy aránylag fiatal és sze-gény egyesület nem bír folytatni.

Egy évi meddő küzdelem után végre meg-találta a képzőművészeti egyesület választ-mánya a leghelvesebb módot arra, hogy az egyéni célokat szolgáló belső ellenségektől megszabaduljon és így visszanyerve cselek-vőképességét, végre a képzőművészek párto-lásának szentelhetik tevékenységüket.

Ezért mondjuk, hogy öröndetes tény és forduló pontot látunk a vasárnap lefolyt köz-gyűlésben, mert megtörténvén a tisztújítás, még a választmányba sem kerültek be a rendbontó elemek, s így már eleve is bizto-sítva van az, hogy az igazgatóságba sem fognak bekerülni.

Egyhangulag, közfelkiáltással választották meg újra a képzőművészeti egyesület elnö-kévé: **Lázár** György dr. polgármestert, a volt elnököt és alelnökké **Back** Bernátot és **Cser-novits** Agenort. A felügyelő-bizottság tagjai lettek: **Meák** Gyula, **Rózsa** Béla, **Vajda** Sán-dor.

A választmány tagjaivá a következőket választották: **Balassa** Ármin dr., **Falta** Mar-cel dr., **Gaál** Endre dr., **Gyuritz** Sándor dr., **Holtzer** Aladár, **Jászai** Géza, **Károlyi** Lajos, **Kálay** Lajos, **Korpássy** Gyula dr., **Koós** Ele-mér, **Kovács** János, **Kun** József, **Lázár** László, **Lőw** Immanuel, **Madár** Imre, **Malina** Gyula, **Nagy** Zoltán dr., **Obláth** Lipót, **Orkonvi** Ede dr., **Papp** Gábor, **Patzauer** Sándor, **Perjéssy** László, **Raffay** László, **Rózsa** Izsó dr., **Reök** Iván, **Sebestyén** Károly, **Somogyi** Szilveszter dr., **Szarvady** Lajos, **Szöry** József, **Taussig** Ármin, **Tömörkényi** István, **Ujj** József dr., **Vajda** Béla, **Vig** Ferenc, **Wagner** Adolf, **Weiner** Miksa, **Zombori** Antal és **Hódy** Gézát.

Az igazgatóságot ezután fogja megválasz-tani a választmány a saját kebeléből a legkö-zelebbi választmányi ülésen.

Nem hagyhatjuk említés nélkül azt a saj-nálatos körülményt, hogy erre a fontos és változást jelentő közgyűlésen összesen csak tizenötön jelentek meg a tagok közül. Ezt is az elmúlt áldatlan testvérharcnak tudjuk be és hisszük, hogy a jövőben nagyobb lesz a tagoknak a saját egyesületükkel szemben való érdeklődése.

Végül mint érdekes és jellemző demokra-tikus tünetet említjük meg, hogy a harminc-kilenc választmányi tag jelöltet ugyszólván egyhangulag választották meg — egy kivéte-lével, s ez az egy véletlenül éppen **Kelemen** Béla, volt főispán, **Szeged** város egyik kép-viselője, aki helyett **Hódy** Gézát választották be az egyesület választmányába.

## Párisi kritika a magyar színműírásról.

(Saját tudósítónktól.) A világ legnagyobb színházi újságja, a **Comedia** rendkívül nagy-jelentőségű cikkben foglalkozik a magyar színműírással s a budapesti színházi előadá-sokkal. Ez a párisi lap, mely naponként igen nagy terjedelmű, kiküldte munkatársát Bu-dapestre is, névszerint **Stanislas Azewuski**-t, aki Les Théâtres de Pest címen cikket írt. A cikkből alább adunk egy részt. Hangsúlyoz-zuk, hogy a cikkíró szerint a magyar színpa-dok, elsősorban a budapestiek ugyszólván csakis külföldi darabokból élnek, hogy — **Azewuski** szerint — a magyar színműírás külföldi hatás, elsősorban germán, aztán fran-cia. Példákat hoz föl ennek a bizonyítására, még pedig a fővárosi színpadok műsorából. Azt elősmeri a párisi színikritikus, hogy a magyar főváros kitűnő színházi előadásokban bővelkedik, de hozzáteszi, hogy a színészek inkább külföldi darabokat juttatnak nagysze-rű sikerekhez. Így ez az állítása szintén a ma-gyar színműírók ellen szól.

Bizonyos, hogy nem minden sora szent-írás a **Comedia**-ban megjelent színházi cikk-nek. Viszont kénytelenek vagyunk beismerni, hogy még mindig aránytalanul sok a külföldi szindarab, melyek Budapest után végig vo-nulnak a magyar színpadokon, — dacára, hogy mind több lesz már a magyar szerző darabja is.

Még egyet. Magyar lapokban az utóbbi időben végig hangzott a felujjongás, hogy végre kialakult a magyar színműirodalom. Mert kialakult, lehetőleg függetlenül, örven-detesen. És a párisi cikk írója itt tévedett iga-zán, itt volt felületes, amiért nem vette tudomásul a fejlődő, diadalmaskodó magyar szí-nműírási.

A **Comedia**-ban megjelent cikkből közöl-jük ezeket a sorokat:

A színházi szezon igen jól kezdődött a ma-gyar fővárosban, minden színház nyitva van már. Különben mindegyik kitűnő színház és mindegyikben elsőrendű művészek játszanak. Sőt színházi élet tekintetében Budapest fon-tos és drámai termelésben önálló centrum. És, bár a magyar színházak a bármilyen né-met hatás számára készenálló vendégzsere-tet folytán a germán dramaturgiával inspi-ráltak magukat, repertoárjuk majdnem kizárólag a francia termelésben keresi és ta-lálja meg a maga forrásait. Teljesen a mi párisi sikereink uralkodnak Budapesten és ennek kétségkívül senki sem örül őszintéb-ben, mint e sorok írója. Az ember szinte nyug-talanul kérdi magától: mi a sorsa ez ország íróinak és komponistáinak?

Mert a modern Magyarországnak már meg vannak a maga tehetséges és európai hí-rű írói, mint például **Molnár**, az „*Officier da la garde*” szerzője, amelyet az összes né-met városokban nagy sikerrel játszanak és **Lengyel**, a szenvedélyes és pittoreszk „*Typhon*” szerzője, amelyet mostanában ját-szanak a **Sarah Bernhard**-színházban. **M. Serge Basset** kétségkívül igen jó adaptáció-jában. Mindenesetre nem volt alkalmam azon rövid idő alatt, melyet a szép „magyare” fő-városban töltöttem, jelen lenni a magyar nemzeti génusz egy többé-kevésbé jelenté-keny produkeiójánál. Csak franciából fordí-tott darabokat játszottak. Csak az Operában — ez büszke nagy dalszínház, egyike a leg-jobbaknak Európában — kivétel **Wagner** **Richárd** (most éppen a tetralógiát játsszák Bu-